

با خروج آمریکا از قرارداد پاریس تعداد کشورهای خارج از این قرارداد به عدد سه رسید. سوریه و نیکاراگوئه هرگز به این قرارداد نپیوسته بودند و آمریکا که در دوره اوباما از اصلی‌ترین امضاکنندگان این قرارداد بود با به قدرت رسیدن دونالد ترامپ در مسیر متفاوتی قرار گرفت. ترامپ پس از به قدرت رسیدن اعلام کرد که به گرمایش زمین اعتقادی ندارد و قصد دارد از این پیمان خارج شود. در نهایت وی وعده خود را عملی کرد و دستور خروج آمریکا از قرارداد پاریس را صادر کرد. پس از خروج آمریکا از این قرارداد بیم آن می‌رفت که سایر کشورها در واکنش به این اقدام بخواهند در حضورشان در این قرارداد تجدیدنظر کنند و در نتیجه توافق اقلیمی رو به شکست گذارد. اما در عمل این اتفاق نیفتاد و رقبای استراتژیک آمریکا در حوزه‌های اقتصادی و نظامی یعنی چین و روسیه اعلام کردند که خروج ایالات متحده از این پیمان بر سیاست اقلیمی آنها تاثیری ندارد و آنها همچنان به پیمان پاریس متعهد خواهند ماند. هیچ کشور دیگری تا کنون (ژانویه ۲۰۲۱) از این پیمان خارج نشده است و قصد خروج هم ندارد. به نظر می‌رسد خروج ترامپ از پیمان اقلیمی برای جلب نظر کارگران معادن زغال‌سنگ آمریکا بوده است که عموماً در ایالات تاثیرگذار در انتخابات ریاست‌جمهوری واقع شده‌اند. به هر ترتیب پس از خروج آمریکا از پیمان اقلیمی همه نگاه‌ها به انتخابات بعدی ریاست‌جمهوری در ایالات متحده بود. رقیب اصلی ترامپ در این انتخابات جو بایدن از حزب دموکرات بود که وعده داد در صورت پیروزی در انتخابات، آمریکا را به پیمان اقلیمی بازگرداند. جو بایدن در انتخابات سال ۲۰۲۰ ایالات متحده به پیروزی دست یافت و در همان روز اول ورود به کاخ سفید دستور پیوستن مجدد آمریکا به قرارداد پاریس را صادر کرد و آمریکا دوباره عضوی از این پیمان شد. عبور پیمان پاریس از این چالش‌ها می‌تواند به عنوان نشانه‌ای از عزم جدی دولت‌ها برای مبارزه با گرمایش زمین و کارآمد بودن این پیمان و روش استفاده شده در آن قلمداد شود.

۷. ارجحیت وسعت بر عمق رژیم

در مبارزه علیه گرمایش جهانی، میزان مشارکت با هزینه‌ی مشارکت، رابطه‌ی